A PROPOSAL FOR THE ISRAEL PAVILION (SKETCH)

NETA SHIRA (COHEN) ARBELI

02.2–01.3/2017

CURATORS: SALA-MANCA

Mamuta art and media center

הצעה לביתן הישראלי (סקיצה)

נטע שירה (כהן) ארבלי

02.2–01.3/2017

אוצרים: סלה-מנקה

מרכז לאמנות ומחקר **מעמותה**

Neta Shira (Cohen) Arbeli

Studied for a Bachelors degree at the Ceramics Department of the Bezalel Academy of Art and Design. After a stint as artist in Residence at the Mamuta Center in Ein Kerem, she completed a Masters degree in Art at Bezalel. Her principal occupation is site-specific works, and sculpture. In 2012 she took part in Ayelet Lerman's project A Lot of Talk About Space, curated by the Sala-Manca Group at the Mamuta Center in Ein Karem. In 2013 she presented a site-specific work at the Barbur Art Gallery in Jerusalem titled Inside Out, in which she collaborated with the artist Almog Ne'eman. In addition, she has taken part in group exhibitions at the Museum of Ashdod and at Menofim events. Arbeli lives in Safed, where she has received an Artist-Teacher scholarship from the Ministry of Culture and Sport, and teaches art at the Chabad High School for Girls, at Hannah House in Safed.

נטע שירה (כהן) ארבלי

למדה לתואר ראשון במחלקת לקרמיקה במחלקה לעיצוב בצלאל. עשתה סטאז' כאמנית ולאחר מכן סיימה את לימודי התואר השני בצלאל בירושלים, במגמת לקרמיקה. עיקר עיסוקה הוא עבודות אתרי-ספציפי ופיסול. בשנת 2012 השתתפה בתערוכה "הרבה דיבורים על כלום" של אילת לרמן, שאצרה קבוצת סלה-מנקה בגלריה לאמנות מאמוטה בעין כרם. ב-2013 הציגה עבודת אתר-ספציפי בגלריה לאמנות ברבור בירושלים תחת השם "Inside Out", שבה שיתפה פעולה עם האמן אלמוג נאמן. כמו כן השתתפה בתערוכות קבוצתיות במוזיאון אשדוד ובאירועי "מנופים". אילת מתגוררת בצפת, שם קיבלה מלגת הוראה ויצירה מטעם משרד התרבות והספורט, ומלמדת אמנות בתיכון חב"ד לבנות ובבית חנה לנערות בצפת.

test.indd 2-3 14/02/2017 19:18

A PROPOSAL FOR THE ISRAEL PAVILION (SKETCH)

NETA SHIRA (COHEN) ARBELI

Neta Shira (Cohen) Arbeli's exhibition, A Proposal for the Israel Pavilion (Sketch), is presented in two of the basement spaces of the former leper hospital in Jerusalem. This is Arbeli's first solo exhibition, who hitherto has created mainly site-specific works. On this occasion, she has chosen to present a series of sculptures that she created in 2016, made of readily-available and inexpensive materials – such as wood cutoffs, plaster, paper pulp, sand and glue, acrylic and cardboard.

In one of the exhibition's two spaces of the show is a series of sculptures dealing with a construal of urban space in Israel, with references to local architecture – both Arab and Israeli. One of the sculptures is a building in vernacular style (a DIY structure, or "architecture without architects") with a date palm tree that has either collapsed, or been placed, or fallen asleep on it – a caress, as it were, by nature of a man-made object – or perhaps a subtle allusion to demolition. Another sculpture depicts the Kakal (JNF) Square – a circular traffic island sculpted in sea sand, with a sign of the Jewish National Fund and three trees stuck on top. This is a kind of model of Israeli urban planning, based on a work of hybrid form of nature.

The foreignness of the trees is underscored by the decision to envelope them in plastic wrap. In another installation, Arbeli presents the front of a two story residential building clad in Jerusalem stone – in reference to the British Mandatory law that sought to preserve local architectural traditions, as a kind of intra-cultural reference to the aesthetic politics of pseudo conservation. Arbeli's preoccupation with the import and export of nature and culture is a recurring theme in other works in this space.

In the other space of the exhibition is an artificial sea, made of newsprint and sanitary wipes soaked in plaster and painted blue, like an everyday ephemeral reality. On this artificial sea floats a Venetian gondola, bearing several decorated camels – modified trinkets from a tourist souvenir shop in the Old City of Jerusalem, en route to becoming a memory of a visit to the Holy Land. The juxtaposition of the two icons of popular culture – the gondola and camels – undermines their status as symbols of a particular culture, and turns them into a hybrid symbol of consumerism as a product of modern tourism. The gondola is taking the camels to an unknown, horizon-less destination. Together they are sailing forth on an artificial sea, in the basement of a former leper hospital.

הצעה לביתן הישראלי (סקיצה)

נטע שירה (כהן) ארבלי

תערוכתה של נטע שירה (כהן) ארבלי, הצעה לביתן הישראלי (סקיצה), מוצבת בשניים מחללי המרתף של בית המצורעים לשעבר בירושלים. זוהי תערוכת היחיד הראשונה של ארבלי, שיצרה עד היום בעיקר עבודות תלויות-מקום. הפעם בחרה האמנית להציג סדרת פסלים שיצרה בשנת 2016, העשויים מחומרים זמינים וזולים - שאריות עצים, גבס, עיסת נייר, חול ודבק, אקריליק וקרטון.

באחד משני החללים של התערוכה מוצבת סדרת פסלים העוסקת בהבניה של המרחב האורבני הישראלי, תוך התייחסות לאדריכלות המקומית, הערבית והישראלית. אחד הפסלים מציג מבנה בסגנון ורנקולרי (בנייה עממית, "אדריכלות ללא אדריכלים") שעץ דקל ספק קרס עליו, ספק הונח עליו, ספק נרדם עליו - כמין לטיפה של הטבע על מעשה אנושי או כסימן מרומז להרס.

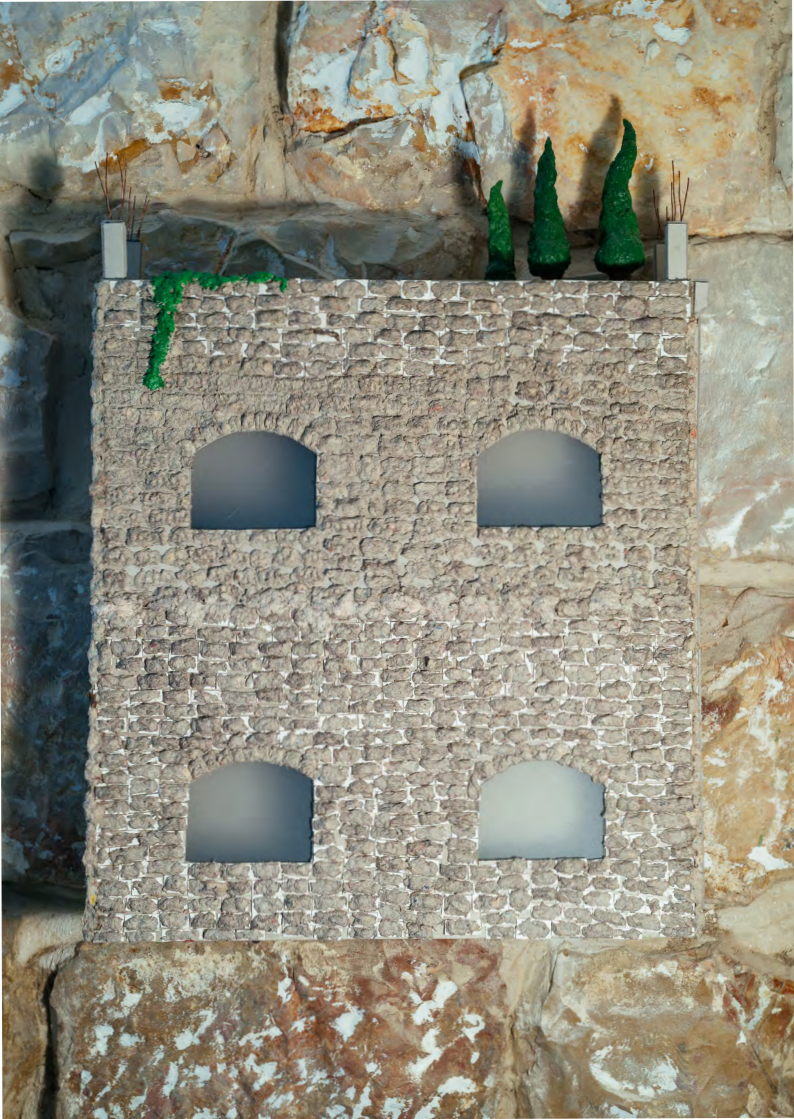
פסל אחר מציג את כיכר קק"ל, אי תנועה עגול המפוסל בחול ים, ומעליו סמל של קק"ל ושלושה עצים. זהו מעין מודל לתכנון האורבני הישראלי, המבוסס על יצירה של טבע היברידי.

זרותם של העצים מודגשת בבחירה לעטוף אותם בניילון נצמד. בהצבה אחרת מציגה ארבלי חזית של מבנה מגורים דו-קומתי מחופה באבן ירושלמית, אזכור לחוק המנדטורי המבקש לשמר מסורות ארכיטקטוניות מקומיות, כסוג של ציטוט פנים-תרבותי המשמר בעיקר פוליטיקה אסתטית של שימור מזויף. העיסוק בייבוא וייצוא של הטבע והתרבות חוזר גם בעבודות אחרות בחלל זה.

בחלל האחר של התערוכה מוצב ים מלאכותי עשוי מניירות עיתון וממגבונים לחים הטבולים בגבס וצבועים בכחול, כמין מציאות יומיומית בת-חלוף. בים המלאכותי שטה גונדולה ונציאנית הנושאת כמה גמלים מקושטים - מזכרות מעובדות מחנויות התיירים של העיר העתיקה בירושלים בדרכן להפוך לזיכרון מביקור בארץ הקודש. המפגש בין שני אייקונים תרבותיים פופולריים - הגונדולה והגמלים - מערער את מעמדם כסמל של תרבות מסוימת, והופך אותם לסמל היברידי של צרכנות כפרקטיקה תיירותית מודרנית. הגונדולה נושאת את הגמלים ליעד לא ידוע, חסר אופק. יחד הם שטים בים מלאכותי שבמרתפיו של בית המצורעים לשעבר.

477

